

NICOLAI
REMIGII
SERENISS. DVCIS
LOTHARINGIÆ A CONSILIIS
INTERIORIBVS, ET IN EIVS
DITIONE LOTHARINGICA
cognitoris publici
DÆMONOLATREIÆ
LIBRI TRES.

Ex Iudicijs capitalibus nongentorum plus minus hominum, qui sortilegij crimen intra annos quindecim in Lotharingia capite luerunt.

*Ad illustrissimum Principem, amplissimumque Cardinalem
Carolus à Lotharingia.*

LEVITICI CAP. XX.

Vir siue mulier, in quibus Pythonicus vel diuinationis fuerit spiritus, morte moriatur.

LYGDNII,
IN OFFICINA VINCENTII.

M. D. XCV.

COLL. SOC. IESV SALM. EX DONO REGVM.

ILLVSTRISSIMO
 PRINCIPI AMPLISSIMO
 QVE CARDINALI CAROLO
 A EOTHARINGIA DOMINO
 suo colendissimo

NICOLAUS REMIGIVS
felicitem exoptat perpetuam.

CESSIT ad eam temporum, in
 qua nostra ætas incidit miseriam
 ac calamitatem hinc longè maxi-
 mus malorum cumulus (Princeps
 illustrissime) vt iam nihil sit adeò
 in proclui, quòdque æquè pro
 nihilo ducant homines, quàm non dicam maio-
 rum spreis institutis insolentes cultus ac religio-
 nes sibi ad libidinem fingere ac comminisci, sed
 etiam ipsam de Deo, cui cætera omnes natu-
 ra parent, persuasionem ac opinionem penitus
 exuere atque à se abdicare. Quorum quidem
 multos labefactauit pertinax ac curiosa temeritas

IN DÆMONO-

LATREIÆ

LIBRVM PRIMVM

PERIOCHA.

* * *

VOs Erebi Diræ pallentis maximus horror,
 Et rerum toto malè formidabilis orbe
 Pernicies: vestros dū dicere carmine cætus,
 Iuratâsque illis pestes, mentitâque Diuinum
 Numina, & insanis glomeratos artibus imbres
 Persequor, a suetam rabiem murmurque tenere:
 Non vult, aeternum qui vos vlciscitur, ire
 Longius ignotas, quas explorare soletis
 Mortales circum, insidias: satis hactenus error
 Mendaci multos tenuit rumore, videri
 Nugas, quæ vulgus de vobis narrat, amiles
 Qualiâque Alcino veteres pomaria fingunt.

Est qua securos aduersis vndique rebus
 Spes iubet esse homines: est qui sic pectore toto
 Heret amor fixus, vindicta ut nulla libido
 Qualibet offensa diuellere posse putetur:
 His per diuersas aditum sibi comparat artes
 Ad mentes hominum Daemon, dum peruigil illis
 Instruit insidias, atque astu perdere tentat.
 Nam si forte aliquem vel deplorata domi res,
 Vel rabidi contracta fame indignatio ventris,

CAP. I.